

שבת קודש פרשת בשלח – שבת שירה – ל"ז שבט תשפ"ד Parshas Beshalach - Shabbos Shirah - January 27, 2024

הדלקת נרות שבת – 4:47 ן זמן קריאת שמע / מ"א – 9:05 ן זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:41 ן סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:30 זמן לתפילת מנחה גדולה – 12:39 ן שקיעת החמה שבת קודש – 5:06 ן מוצש"ק צאת הכוכבים – 5:56 ן צאה"כ / לרבינו תם – 6:18

שאת הגודע רבי גמלאאל חכוז וביעוביז שאת הגודע רבי שעי השמש חכוז וביעוביז שליטיא רי שעי השמש יושלש עיהק וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ... (יג-יה) - במעלת הלימוד שמו"ת עם פירש"י

, איז ניקוד יכולים גם לשנות η יבת זחמשים׳ פירושו מזויינים׳, וכיוז שבתורה איז ניקוד יכולים גם לשנות η הניקוד ולהגותה 'וחמשים'. ורמז יש בדבר שכלי זיינו של יהודי הם ה'חמשה חומשי נורה׳. כי הם הנותנים לו חיים כמו שאחז״ל (ברכות ח. א): ׳כל המשלים פרשיותיו עם זציבור מאריכים לו ימיו ושנותיו'. וכשהבטיחו חז״ל על אריכות ימים וראי כיוונו על נוספת ימים שיש בהם הפץ. ובהכרח יתעלו על ידם מכל מדווי ארץ מצרים. והתורה זיא גם כן ה׳כלי זיין׳ נגד היצר הרע. כמו שאחז״ל (קידושיז ל:). ׳בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבליז', וכז אמרו (שם): 'אם פגע בר מנוול זה משכהו לבית המדרש אם אבן הוא נימוח. ואם ברזל הוא מתפוצץ' וגו'. ועפי״ז יש לפרש ׳וחמשים׳, בכח 'חומש' שהוא צצם התורה 'עלו בני ישראל' – נתעלו בנ"י בכל הדורות וניצלו מארא מצרים'. מהיצר הרע וחיילותיו שהמה בחינת 'מצרים'. וכז הוא גם בהוה ובעתיד. מאוד כואב לי הדבר בראותי הרבה אברכים חשובים שתורתם אומנותם והינם נמלים יום יום על תלמודם בגמרא ופוסקים. אולם אינם רואים חשיבות גם בלימוד 'תורה שבכתב', משום מה גדמה להם שיאאו י"ח במה שלמדו את ה'חומש' בבית למודם בעודם נערים לפני גיל ה׳בר מצוה׳ וכמ״ש שאותה הבנה לה זכו בעודם ילדים. צירים היא זו המשמשתם גם כהיום. ולא יתוספו אצלם צוד ידיצות מציונם כהיום. זאת על אף שבפועל כשהוגים בסוגיות הש״ס הם רואים שיש בכל מקרא כמה וכמה רשות ופירושים. והדברים מעידים עליהם שלאמיתו של דבר עדייז לא למדו כלל את 'תורה שבכתב' כפי שצריכים ללמדה. ועליהם להתחיל שוב מבראשית ולהגות היטב

¹ דועים דברי חז"ל (פסחים קית): "קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף". וכן אמרו חז"ל (סוטה ב.) "קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף". [והגם שמבואר שם דקאי רק על זיווג שני, מ"מ מבואר מדברי המדרש רבה (ריש פרשת ויצא) שקאי גם על זיווג ראשון.] ודברי חז"ל תמוהים מאוד, שדרי אנו מאמינים בני מאמינים שהשי"ת הוא "כל יכול", והיינו שאין שום דבר שנמנע מיכולתו מלעשות. וגם קריעת ים סוף אינו דבר שנמנע מיכולתו לעשות, שהרי הוא ית' יכול לפעול ניסים גלוים בדיוק באותה מידה שבה הוא מנהיג את הטבע, וא"כ אי אפשר להבין דברי חז"ל אלו כפשטן, וצ"ב מהו הכוונה בזה שקריעת ים סוף הוא דבר קשה.

ובאמת, כבר עמד על זה **הזוהר הקרוש** (ח״ב רף ק״ט) וז״ל [מתרגום]: ״וכי קריעת ים ו סוף היתה קשה לפני הקב״ה, והרי כתיב (נחום א, ד): גוער בים ויבשהו, (עמוס ט, ו): הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ, והרי כיוץ שעולה רצון לפניו לעשות איזה דבר, הכל נחשב לפניו כאין, ואתה אמרת שקריעת ים סוף היה קשה לפניו? ומתריז הוהר: אלא, בומז שישראל עברו ובאו אל הים. ורצה הקב״ה לקרוע להם את

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY Kashrusin the Kitchen. The Jewish Kitchen (93)

Unsupervised Gentile in a Jewish Home: Wine. A discussion about leaving a gentile alone in a Jewish house is not complete without understanding how a gentile can affect kosher, uncooked wine. This requires reviewing the laws of gentile wine and when they touch or pour Jewish wine.

Eretz

.9

ন্দ্র

5

Yayin Nesech: Poured Wine. The *Gemara* (1) learns from *posukim* that wine poured by a gentile as a way of serving an idol is *assur* by *Torah* law to be drunk by a *Yid*, and one may not have any benefit from such wine.

Stam Yeinam: Regular. *M'deRabanan*, it was decreed that any wine owned by a gentile is also prohibited to Jews. This decree was due to the worry that by drinking a gentile's wine a *Yid* might bring himself to "wine-and-dine" with him, and eventually marry his daughter (*chasnus*). For this worry alone, they would have just prohibited drinking gentile wine, but deriving other benefits [such as selling it to a gentile or using it to smear on one's body] would have been permitted. But since there is a slight chance that they juice is the same as wine.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלו שליט"א, מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלו שליט"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגר הייטס

may have poured it in idol-worship, it was decreed that in most cases it should be *assur* to derive any benefit from it.

Gentile Touching Jewish Wine. *Chazal* went further and prohibited Jewish wine from being used if a gentile touched it deliberately. They were concerned that the gentile might have shaken the wine, a way of "pouring it" to his idol as a means of worship. This decree was instituted even to not have any benefit from the wine. If he touched wine unintentionally, or even intentionally in a city where the gentiles do not serve idols, deriving benefit is permitted and just drinking is *assur*. If both factors are present - it was touched unintentionally in a place where they don't worship idols - it may even be permitted to drink in cases of loss and a *shaila* should be asked. [These *halachos* are explained in **Shulchan Aruch** (2).]

<u>Cases of Doubt.</u> If there is a doubt whether a gentile touched Jewish wine, it is permitted, based on the rule that *safek derabanan lekula*. For all of the above *halachos*, uncooked grape juice is the same as wine.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – בבא קמא עט

לפ. **The** *Mishnah* states that one may not raise small animals in איי אראין בערלין בהצה רקה בארץ ישראלי". The *Mishnah* states that one may not raise small animals in איי איי מגרלין בהצה רקה בארץ ישראלי". **Rashi** explains this שינה איי איי הארץ השרב איי (פ.), since small animals wander off and eat the vegetation of other fields, it was decreed to not own them. The *Gemara* later (e.) records that there was a point on whose heart was hurting (גונית מלבו). His doctor prescribed that he be אינה איי hot milk from a vi (goat) every morning. To facilitate this, he tied a goat to his bed to have it readily available to him. When his ברים came in to be מביר חולה שינה brings the view and turned to leave, declaring there is a armed robber in this house (referring to the goat) and we are entering to visit? The *weiter* and this this this this this this that is not even though we know now the two as his cure, the awre a says from this story we see that a nive that is a point of the did this for awre and to others, it is "ראוי להרומיר" and therefore says that maybe he was a not to be *oiver* even mall and therefore had no armer of own the view and the did this for awre and therefore says that maybe he was a not to ever the awre to own the two and the says and therefore had no arme to own the view and the did this for awre and therefore says that maybe he was a cause and therefore had no arme to own the view and the form and therefore had no arme to own the view and the says explicitly that a cause and take the says on the awre and the says and the says and the says and the says and take and an arme and therefore had as a says that one may be owned a the says and the says and the says and the says and therefore had a cause of the says and the says and the arme and the says and the terefore says that maybe he was a cause at the was that a not the this that the says and the arme and the did this for arme and the did the bas and the says and the arme and therefore had no arme anater anot an arme anater and the arme and the ar

R' Betzalel Zolti zt"l (Ginzei HaSifrei) would say:

"אז ישיר משה ובני ישראלי - The Yerushalmi (Pesachim 10:6) says that when Hashem performs miracles, the chance to sing Shirah begins when the Geulah is complete. So how did Bnei Yisroel know that the Geulah was complete at the end? It says 'ויאמינו בה'' - the entirety of Geulah is the ability to have Emunah Shleima and that is when they sang.''

A Wise Man would say: "Treat everyone with politeness and kindness, not because they are nice, but because you are."

במפרשי התורה ובעיקר בפירושו של רש"י, כדי להבין היטב כל מקרא הן לפי פשוטו והן לפי מדרשו. וכל עוד שאין עושים זאת הם מוגדרים כ'עמי הארץ', על אף כשכבר זכו להיות בקיאים בחלקים ניכרים שבש"ס, מאחר שעדיין ישנם מקראות שבתורה שאינם יודעים פירושם... וכמה גדולה היא הבושה כשהדבר מבצבין ועולה ע"י אנשים הנחשבים כ'בעלי בתים' כשמזרמן להם לפעמים לדבר עם תלמידי חכמים ידועים בלימוד, ומתוך הדברים הם מבינים שלפניהם עומד תלמיד חכם מופלג שאינו בקי היטב במקראת... אילו היו ה'לומדים' יודעים את הרווח הגדול שהיו זוכים בו אילו היו הוגים מידי שבוע בפרשת השבוע עם פירוש רש"י לא היו מולזלים בזה, וכפי שאכן רואים אלו המקפידים על כך, כי כמחצית מהש"ס מתבאר ומובן היטב על ידי פירושו של רש"י על התורה...

ואצטט לך את לשונו של בעל היפרי מגרים' (בריש חלק אורח חיים) אודות זה הלימוד: 'הבחורים אשר אומרים, כי חרפה להם ללמוד בישיבה פרשה חומש עם רש"י וקפיטל בנביאים וכתובים, לו חכמה ישכילו, היו לומדים זה ראשונה לכל, רש"י וקפיטל בנביאים וכתובים, לו חכמה ישכילו, היו לומדים זה ראשונה לכל, עכ"ל. מתוך דבריו רואים שגם בשעתו לא ראו הלומדים חשיבות מיוחדת בלימוד עכ"ל. מתוך דבריו רואים שגם בשעתו לא ראו הלומדים חשיבות מיוחדת בלימוד תורה ופירש"י, ומתוך כך נוצר מצב שמי שמקריש עתים ללימוד החומש היו מביטים עליו כינחות דרגה', אך הוא ז"ל, על אף רוחב דעתו החשיב מאוד את הלימוד הזה, והוכיח את הלומדים מחיבורו של רבי אליהו מזרחי זצ"ל, שדבריו של רש"י עמוקים הם מאוד, וכלל איז זה בושה להנות בדבריו, ולהבין מתוך פירושו את העומק שבכוונת הכתוב. ולסיום ראוי להביא גם דברי מדן בעל ה'תפץ חיים' את העומק שבכוונת הכתוב. ולסיום ראוי להביא גם דברי מדן בעל ה'תפץ חיים'

הוא שילמוד פרשת השבוע בכל שבוע עם פ׳׳ רש״׳ וידקדק ויעייז בהם היטב. ים סוף, בא רהב, שהוא השר של מעלה הממונה על מצרים, וביקש מלפני הקב״ה לעשות דיז, אמר לפניו, רבון העולם, למה אתה רוצה לעשות דיז על מצרים ולקרוע את הים לישראל, הלא כולם הם רשעים לפניך, וכל דרכיך בדיז אמת? אלו עובדי עבודה זרה, ואלו עובדי עבודה זרה, אלו חוטאים בגלוי עריות, ואלו חוטאים בגלוי עריות. אלו שופכי דמים, ואלו שופכי רמים. באותה השעה היה קשה לפני הקב״ה לעבור על דרך הדיז. והרי ישראל היו נוטעים על הים שכתוב (שמות יד, טוו: ויאמר ה׳ אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו. והיה קשה לפניו לעבור על הדין ולקרוע להם את ים סוף״, ע״כ.

וכיון שכן, שכלל ישראל היו נתונים בדין, היו צריכין איזה זכות כדי שיזכו לקריאת ים סוף, ובאיזה זכות זכו. על זה כתב **הנפש החיים** (שער א', פרק ט'): ״בעת קריעת ים סוף אמר הוא ית' למשה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו. ר"ל דבדידהו תליא מלתא. שאם המה יהיו בתוקף האמונה והבטחון ויסעו הלוך ונסוע אל הים סמוך לבם לא יירא. מעוצם בטחונם שודאי יקרע לפניהם. אז יגרמו עי״ז התעוררות למעלה שיעשה להם הנס ויקרע לפניהם", עכ"ל.

הרי מצינו היטב שהזכות שזכו לקריעת ים סוף, היה מחמת האמונה ובטחון בה: שהגם שלא היו ראוים כלל ישראל, מכל מקום בזכות הבטחון זכו גם למה שאינו ראוי על פי הדין! נורא למתבונן!

מעשה אבות סימו

ה' איש מלחמה ה' שמו ... נהית בהסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך וגו' (מו-גיג) Sapir Cohen, 29, was part of the last group of hostages released during the week-long truce between Israel and Hamas in November. For 55 days, she languished in captivity in Gaza. She was kidnapped alongside her fiancee Sasha Trufanov. and a few members of his family. After her release, she revealed more details about her abduction and captivity including the *perek* of *Tehillim* that she began reciting 30 days before that fateful *Simchas Torah*.

"A few months ago, I felt like something bad was going to happen to me," Sapir related after her release. "I thought that maybe I was coming down with some illness. And actually, I did find out that I had some type of virus. I was told to recite a certain perek of Tehillim every day for 30 days. The 30th day was on Shabbos, October 7th. I said this perek every day. and one day I started noticing the words and they weren't about *refuah* - the *perek* speaks about war, that *Hashem* should save me. And I thought to myself, why am I davening this? What war am I davening to be saved from?"

The perek she was told to say was Kapital 27 - "L'Dovid Hashem Oiry." The words she read literally jumped out at her: "הקום עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו. אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח" "When evildoers draw near to me to devour my flesh, my adversaries and my enemies against me - they stumbled and fell. If a camp encamps against me, my heart shall not fear; if a war should rise against me, in this, I trust." Sapir noted later, "Much of this *perek* speaks about war. And thank you *Hashem* that I was saved from the hands of the evildoers."

On Friday, October 6th, Sapir, a resident of *Kirvat Ata* in northern Israel, traveled to *Kibbutz Nir Oz* to visit relatives. She woke up at 6:30 on *Shabbos* morning and heard loud booms on a scale she had never heard before. A few hours later the terrorists arrived at *Kibbutz Nir Oz*. Sapir had rolled herself inside a blanket and hid under a bed. "They entered the house and found my hiding place. They rolled me out from the blanket," Sapir continued. "I understood that it was better for me to get up and go. I got up and they took me out of the house and put me on a motorcycle with two terrorists.

"We began the trip and when we entered Gaza, the streets were full of people who came to video me. I looked at all the cameras with my head held high. I told myself that at least my parents would see me and realize that I was abducted. It was bedlam. We entered the Gaza Strip, everyone was screeching - some had sticks, some had cigarettes. They came close to me and screamed at me and began beating me. I started protecting myself with my hands. They (the terrorists) put a shirt over my head to try to protect me - they needed hostages and stopped them from hurting me so that I'll arrive there alive.

"During captivity, there were days when people didn't know if they would be able to survive," she said. "The tunnels there are crazy things. Thank G-d, I was saved and I hope they will return the abductees who stayed there.

"I was very optimistic from the first minute there," Sapir continued. "Maybe it was the perek of Tehillim - I kept smiling and laughing the whole time. One day, I saw one of the terrorists with a memorial candle that had 'Sapir' written on it. I got angry at him because I thought I had formed a connection with them. I said to him: 'Why? Why did you write my name?' And he said: 'I don't like you. You're my enemy. I don't like you. But when you're here, for some reason, there's light.' I said to myself: 'Hashem Yishmor, I heard this from a terrorist.'"

Sapir Cohen was released on November 30, 2023, from captivity as part of an extension of a temporary cease-fire deal brokered by Qatar and the United States, between Hamas and Israel. Sasha Trufanov is still held in captivity r"l.

Sapir Cohen, Yelena Trufanov and Yelena's mother, Irena Tati, arrived at the Western Wall a few days after their release to recite prayers of thanksgiving. Sapir, the fiancee of Yelena's son Sasha, said the Hagomel tefillah and the three women recited *Mizmor LeTodah* on the miracle of their release. They also sang the song "Acheinu" as a hopeful prayer for those still in captivity. Yelena's husband, Vitaly, was murdered by Hamas on Oct. 7th. Hashem Yikom Damav.

הנורת הצבל על הפטרות אוויניגא of the weekly הפטרות הצבל על והיא יושבת תחת תמר דבורה ... (שפמים ד-ה) The Haftorah details "Shiras Devorah" - the Shirah sung came before her. Why then was she required to sit under the

by *Klal Yisroel* in the aftermath of battle between the Jewish Nation (led by Barak ben Avinoam and the tribes of Naftali and Zevulin) and the army of the Canaanite General, Sisera.

The Navi tells us that Devorah HaNeviah, "Sat under the 'Palm of Devorah' [a palm tree]" so that she would not violate the Halachos of Yichud when men would consult with her. In fact, the word "תמר" is the same numerical value (640) as the words "צנועה היתה" - "she was modest."

However, as we know, in every *Halachic* dispute there must be two men present, the accuser and the accused, essentially two potential witnesses to dispel any suspicion of wrongdoing on the part of *Devorah HaNeviah* when they

palm tree in plain view of the public?

The Chida. Chacham Chaim Yosef Dovid Azulai zt" answers that Chazal (Avos 1:8) surprisingly say that when the two plaintiffs are in front of a *dayan*, the judge is required to regard them both as guilty until proven innocent, but when they leave they should both be assumed innocent unless proven otherwise. This ensures a more impartial judgment.

Thus, as the Gemara (Kiddushin 80b) states, since two suspected "guilty" people are considered immoral, they cannot serve as kosher witnesses with regard to the issue of *Yichud*, and Devorah needed to sit under the palm tree in public so that she would be above suspicion.

כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך ... (מו-כו)

1.3

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZI"L

The two halves of this posuk seem to contradict each other. "All the sicknesses that I have visited upon Egypt I will not visit upon you; for I will heal you." If Hashem says he won't inflict these sicknesses on the Yidden, what is the need for אַמי ה' רפאד Based on the words of the Ksav Sofer zt'l, perhaps we can say as follows: *Hashem* brings hardships or *tzaros* on a person for one of two reasons. Either as punishment for the purpose of retribution or for one's benefit. Either to serve as an impetus for change, or to atone for their sins. The *Mitzrivim* received their due justice as payback for all they had subjected the *Yidden* to. However for us, *Hashem* promises that those "makkos" will not befall us because the "slap" we may receive is only to propel us to repent, to do *teshuvah*, or to grant us a *kapara*, a real atonement for our previous sins.

Another machshava can be as follows. The Gemara in Megilla 13b says that Hashem doesn't smite His flock - Klal Yisroel unless He first creates the remedy, contrary to when He punishes the nations. As the posuk in יעני savs, "הערים" and only after does it say "ארפוא". Hence, says the posuk, Hashem tells us, "I won't place the type of machlah - sickness - on you as I placed on them because אני ה' רפאך - I am your healer, I already created the *refuah*." The logic is based on the above. The purpose of a Yid's tzaros is only for our good. Thus the "medicine" is already prepared.

In a similar vein, we close the bracha of "רפאנו" in Shemona Esrai with the words "רופא רולי עמו ישראל - Hashem is the Healer of all the pain and sickness of His Nation, Yisroel. But if Hashem heals everyone, the only difference being when the refuah is created, why then do we say "עמו ישראל"? Based on what we said, the *pshat* is the healing of a *Yid* is in a different league than that of a gentile, because it differs in the essence of the makka.

May we be zoche to see only the "אני ה' רפאד" as Hashem, protects and showers us with שועות, ונרומות, רפואות, ישועות, ונרומות

משל למה הדבר דומה ויקראו בית ישראל את שמו מן ... (מו-לא)

משל: When **R' Elya Lopian** *zt''l*, was a young man studying in the *veshivah* in Kelm, he joined a select group of elite *Torah* scholars. At one point, the group decided to hold a nightly meeting at which each member would reveal any thoughts he might have had during the day that he felt could use improvement. This exercise, they hoped, would motivate them to make a greater effort to perfect themselves.

At the first meeting, one of the most pious members, **R**' **Tzvi Hirsch Broide** *zt*"*l*, was called upon to begin. Facing the group, he tried to talk but instead blushed bright red. He cleared his throat and tried again, to no avail. Finally, he stammered to his esteemed friends that he simply couldn't bring himself to tell them about his lowly thoughts.

corner with R' Tzvi Hirsch. "For the sake of Hashem," R Elva pleaded, "please reveal what it was that you found too humiliating to share with the whole group."

At first R' Tzvi Hirsch stammered and did not wish to respond, but then reluctantly agreed. "That evening, just before *davening maariv*, I thought to myself, I hope my wife will prepare potatoes for supper ... Can you imagine entertaining a thought about potatoes, at a time when I ought to be preparing to stand before our Creator?!"

נמשל: Hashem commanded Aharon to take off a portion of mann and hide it in a jar. This *tzintzenes hamon* was hidden in the Aron Kodesh to show that Hashem's food was "Heaven sent" and provided for our every need. This physical reminder was essential to emphasize the importance of not focusing on the pleasures of this world, rather trusting in *Hashem* that He

At a later point in time, R' Elya found himself in a private can provide exactly what we need in this world.

וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה' ... ה' ילחם לכם ואתם תחרשון (י-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM These words of Moshe Rabbeinu to Klal Yisroel - "Hashem will fight for you - and you will be silent!" - must reverberate for all generations, guiding us in all of life's difficulties, so that we remember to *daven* and place our troubles upon *Hashem*

and "remain silent" since it is only *Hashem* who brings about *shidduchim*, *parnassa*, and every other form of salvation. The *posuk* tells us that as the Jewish Nation stood facing the sea, surrounded on all sides by the enemy and the elements. with nowhere to go and nowhere to turn, they grabbed onto the special craft of their forefathers (תפשו אומנות אבותם) and they orayed (**Rashi**). The culmination of all the *avoda* in *Mitzrayim* was this *tefillah* - עבודה שבלב - of *Bnei Yisroel*. Similarly, says **R' Yaakov Meir Shechter** shlita, the moment that we turn to Hashem in prayer is the high point of all of our avodas Hashem.

There are many different jobs that require much time and effort in the raising of crops. One must plant, sow, water, plow etc. However, the most exciting and rewarding aspect of the work is the harvesting. Likewise, says the **Baal HaTurim**, with respect to prayer. A wonderful feeling of satisfaction can be attained by man through attaching himself to *Hashem* in prayer. The tremendous thrill and spiritual high of a gevaldige shemona esrai that was said with intention and deep emotion. You feel like you never want to move your feet from that place because YOU are truly connected to your source. This is the greatest pleasure that one can feel in the entire universe. And it is truly the greatest wealth that one can acquire in this world.

True, when our prayers are answered and *Hashem* fulfills our requests, it is easy to recognize the value of prayer. But *tefillah* has another benefit. It fills one with great joy and satisfaction as the one who harvests his crop after much toil. We are here to attach ourselves to Hashem. Prayer does exactly that. It allows us to attach ourselves in this lowly physical earth to the Master and Creator of the world. It is the culmination of all that we do and it has the power to bring us the greatest joy imaginable.